

Harald Jensen: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage Ordet mere for ikke at blande mig ind i den Broderkrig, som jeg synes antager mere og mere uhyggelige Former, særlig da det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) ogsaa er rykket i Ilden, men jeg kunde dog ønske at gøre nogle Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og til den ærede Ordfører.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds mente ikke, at Højre skyldte Venstre nogen Tak. Han takkede ikke Regeringen, fordi den gør sin Pligt og opfylder det Krav, som Lovgivningen stiller til den. Jeg siger, at Højre skylder Venstres Parti og Venstres Regering en Tak for hele den Maade, hvorpaa man har fremmet Forsvarslovene, denne Sag, som ikke jeg, men Højre selv har kaldt Højres Livssag. Jeg vil protestere imod, at denne Sag fra forskellige Sider ophøjes til at blive Danmarks Livssag. Det vides jo dog, at store Dele af Befolkningen, blandt andet det store Socialdemokrati, som dog ogsaa er et Stykke af Danmark, se ganske diametralt modsat paa denne Sag, betragte den snarere som en Sag, der, hvis den gennemføres, kan medføre Danmarks Undergang i Stedet for at redde Danmark. — Der bliver stadig talt om denne særlige Forsvarsskat, men Forholdet er jo dog, hvad Stillingen nu viser, det, at den havde vi haft Brug for til civile og mere nyttige Formaal. Det er jo en Del af Danmarks Formue, man saaledes forbruger til Militærvæsenet. Og nægtes kan det ikke og siges skal det, hvad jeg sagde forleden Dag, at aldrig har Militærvæsenet haft blidere Dage end under Venstre, og det er Højre, som har presset Venstre frem dertil. Naar vi i de 10 Aar, der ere gaaede siden Systemskiftet, have brugt ca. 250 Mill. Kr. til Militærvæsenet, er det saa meget, at det er for meget.

Den ærede Ordfører talte om og glædede sig over, at jeg og mit Parti kom, naar det kneb. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører skal glæde sig for meget, hverken paa sine egne, paa sit Partis, paa sin Regerings eller paa Højres Vegne. Jeg forsikrer den ærede Ordfører, at det kan knibe saa haardt, det vil, for det Parti, som han har staaet Side om Side med og gaaet Arm i Arm med nu en halv Snes Aar, Socialdemokratiet kommer ikke af den Grund, Socialdemokratiet kommer, naar det finder det politisk rigtigt, og naar der foreligger Forhold — og saadanne kunne komme til at foreligge —, under hvilke det vil være

rigtigt for Socialdemokratiet at tage en anden Stilling, men det bestemmer Socialdemokratiet selv, og det gør Socialdemokratiet hverken for at redde den ene eller anden af Højres eller Venstres Regeringer.

la Cour: Jeg vilde gerne sige et Par Ord i Anledning af den højtærede Konseilspræsidents første Foredrag.

Det er altid velgørende at mærke, at der er Myndighed hos de Mænd, som have de høje Pladser, og det er rimeligt, at de bruge denne Myndighed, men de maa ikke bruge den paa de Omraader, hvor denne Myndighed falder bort, hvad jeg syntes, den højtærede Konseilspræsident gjorde baade i Gaar og i sit Foredrag i Dag. Den højtærede Konseilspræsident maa huske paa, at hvis han, som han udtalte i Gaar, ønsker en rolig Forhandling, kan det ikke nytte, han begynder med saa kraftige Udtalelser som dem, han fremsatte saavel i Gaar som i Dag.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte i Dag som en Undskyldning for Regeringen, at denne ikke havde siddet længe, og at man derfor ikke kunde vente en Finansplan af den. Jeg vil gøre den højtærede Konseilspræsident opmærksom paa, at Regeringen ganske vist ikke har haft et langt Liv før Samlingens Begyndelse, men vi vide, at den højtærede Finansminister var Finansminister under Ministeriet Holstein og den Gang fremlagde den Finanslov, som Ministeriet Zahle maatte tage efter ham; vi vide, at han yderligere var Finansminister under J. C. Christensens Ministerium, og man skulde derfor tro, at den højtærede Finansminister maatte være godt inde i vore Finanser, før han tiltraadte. At Regeringen har siddet saa kort, kunne vi altsaa ikke tage som gyldig Undskyldning for, at der intet er kommet frem endnu.

Saa siger den højtærede Konseilspræsident, at Regeringen har givet Grunde og selvfølgelig efter hans Mening gode Grunde. Det vilde jo være daarligt, om Ministeriet ikke mente, at dets Begrundelse var god, men største Delen af Medlemmerne har nu ikke fundet disse Grunde tilstrækkelige og har bedt om at faa en samlet Finansplan, som de have ventet paa hele Vinteren. Der er som Undskyldning blevet anført, at man maatte afvente, hvilket Resultat den Kommission, der er nedsat angaaende Besparelser paa Finansloven, kom til; det har været en udmærket Sovepude for den højtærede Finansminister at